

har den samme fremmede Storindustri at kæmpe med og producerer meget dyrere. Hvis den lille Industri derfor skal befinde sig vel, maa man ikke nedsætte Toldafgifterne. I den indenlandtske Kamp mellem Storindustrien og den lille Industri, for hvilken sidste man erklærer at have saa megen Sympati, maa man saa støtte den lille Industri gennem Næringsloven og Bestatningen. Der kan man jo udtænke forskellige Midler til at hemme den store Industris Overtagelse, men over for den udenlandske Industri ville vi altid staa magtesløse. Jeg forstaa derfor, som sagt, ikke Bogikken i den Tankegang, der vil gavne det lille Haandværk ved lave Toldafgifter og skade det ved høje. Det forekommer mig at være selvmodsigende eller beror paa en underlig bagvendt Forestilling. De, der her i Landet kæmpe ivrigt for at bevare de Toldafgifter, vi have, ere derfor ogsaa den lille Industri, medens de, der ere mest tilbøjelige til at modtage Nedsættelser, er den store Industri. Jeg ved nok, at der i Blade og paa Møder er opagiteret en anden Forestilling; men den er ikke rigtig. Jeg kender Haandværket og den mindre Industri, og jeg kan forsikre, at de daarligste Beskyttelsesmænd eller de mest frihandelsvenlige blandt dem, der nu have Beskyttelse, finder man blandt den større Industri. Det ærede Medlem for Fredensborg mente, at vi ikke skulde være saa bange for, at Udlandet sukkede sine Markeder for os, Udlandet vilde fordyre sine egne Produkter ved den Beskyttelse, det havde, og derved vilde det vaanskelig kunne konkurrere med os. Det er en Anskuelse, som de faktiskke Forhold ikke bekræfter. Jeg behøver kun at nævne en Ting, nemlig at man i Udlandet ganske almindeligt, eller dog ikke ualmindeligt, finder en Kombination af Toldbeskyttelse med Eksportpræmier. Naar det er Tilfældet, er det klart, at det ærede Medlem ikke har Ret. Udlandets Beskyttelse, kombineret med Eksportpræmier, vil sætte det i Stand til at føre en Kjøbpolitik over for vore Industriegrene. Og selv om man ikke gennem Lovsaa Eksportpræmie fast, finder der dog noget lignende Sted gennem Praksis. Det forholder sig ret almindelig saaledes i Lande, hvor der er en høj Toldbeskyttelse, at naar man af en eller anden tilfældig eller ikke tilfældig Grund har faaet Overproduktion, nuster man ikke at afsætte den i sit eget Land for ikke derved at trykke Prisen hjemme, men man kaster den ind i Nabolandene. Vi ere nu Naboland til flere Lande, der benytte denne Trafik. Man kaster jævnlig Varepartier ind til os og afsætter dem her til langt ringere Pris, end de kunne købes for i

deres Hjemland. Nogle sige, at det er fortræffeligt, saa saa vi billige Varer. Men det vilde kun være fortræffeligt, dersom vi ikke her havde Arbejdsgivere og Arbejdere, der leve af at producere disse Varer og blive arbejdsløse, naar Varerne kastes ind paa port Marked til Priser, som de ikke kunne konkurrere med. Saaledes stille de faktiskke Forhold sig anderledes, end man skulde antage efter det ærede Medlems Udtalelser. Naar Industrien i de forløbne Aar har kunnet udvikle sig ret tilfredsstillende, her i Landet; gaar det dog ikke an, som det ærede Medlem gjorde, at sammenligne Tilstanden nu med de tidligere Aar, da Udviklingen fandt Sted; thi da fandtes der ikke de høje Toldmure i Udlandet, og der var derfor Mulighed for en Eksport. Jeg behøver kun at henvise til Mølleindustrien, der for en Del Aar siden havde en betydelig Eksport. Den Gang var det saaledes, at vi ikke vare naaede til Frihandelsoldtariffer; medens de omgivende Lande mere eller mindre vare naaede dertil. Nu have vi derimod forholdsvis lave Toldtariffer, medens de andre have forholdsvis høje, og saa bliver Forholdet det omvendte. Det er os, der blive tilgængelige for den fremmede Overbømmelse, medens de øvrige Lande mere eller mindre lufte for, hvad der fra os bliver jendt ud til dem. — Det blev sagt af begge de to ærede Medlemmer jeg nævnte før, det ærede Medlem for Hillerød og det ærede Medlem for Fredensborg, at det var dog ikke væsentlige Nedsættelser, der blev foreslaaede i de foreliggende Vædringsforslag. Ja, man kan pille ud den enkelte Toldafgift og sige, at det er ikke nogen væsentlig Nedsættelse, man der foretager, naar man f. Eks. nedsætter 16 til 15 Ore; det er maasse ganske rigtigt. Men om den ikke derfor alligevel vil være generende for Industrien, er ikke saa let at afgøre. Men det er dog det, som her har Betydning. Tiden tillader ikke, at jeg indlader mig paa Detailler, jeg nøjes da med at sige, at den samlede Nedsættelse er meget betydelig; den er 2,300,000. Og det vil enhver let kunne overbevise sig om ved at gennemse den Kapitulation, som findes i Betænkningens Bilag og der fra drage de rent finansielle Toldafgifter. Nu kan man sige, og det sagde ogsaa det ærede Medlem for Fredensborg, at det er ingen svimlende Sum, men det er dog en Femtedel af den nu bestaaende Beskyttelse; og det er jo saaledes, at denne Sum jo ikke fordeles sig jævnt paa alle Virksomheder i Landet, thi saa vilde det kun være 1 Kr. pr. Hoved, men den rammer kun de Industrier, der have Beskyttelse, og de ere ganske vist ikke saa saa-